Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція подъ ч. 8 улицѣ Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованѣ.

Реклямаціи неопечатанѣ вольнѣ водъ порта. Рукописи не звергають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 151. Вторникъ 9 (21) Липня 1891. Рôкъ I.

Неурожаѣ въ Россіи и гостина царя въ Финляндіи.

Два факты звертають нинѣ увагу на Россію. Першій зъ нихъ то неурожаѣ, якѝ запанували по цѣлой Россіи и вже теперь въ многихъ сторонахъ грозять голодомъ. Правительство россійске старало ся якъ могло, щобы сей сумный фактъ закрыти передъ заграницею, абы не допустити до спадку своихъ паперôвъ, але годѣ було то довго укрывати. Нинѣ вже и пôвурядова праса россійска признає, що станъ урожаѣвъ есть якъ лишь може бути найгôршій, а россійске селяньство зô страхомъ споглядає въ будучность. Засѣвы озимѝ майже у всѣхъ губерніяхъ зовсѣмъ хибли, а и ярина такъ потерпѣла въ маю вôдъ морозôвъ, що въ найлѣпшихъ губерніяхъ есть лишь слабо середна а впрочôмъ дуже зла. Цѣна збôжа и муки пойшла незвычайно и дуже скоро въ гору и то въ мѣсцяхъ продукціи далеко бôльше, якъ тамъ, де збôже довозять. Въ Нижнôмъ Новгородѣ зобрали ся торговельники збôжа, бурмістръ и директоръ поліціи на раду и ухвалили ажь до часу затягненя голодовои позички збирати добродѣйнѝ датки. Въ пензенскôй губерніи ухвалено такожь затягнути бôльшу позичку на осѣннѝ засѣвы и для голодуючихъ. Въ Курску скликано такожь губерніяльнѝ зборы и правительство обѣцяло дати 100.000 руб.; зборы однакожь сказали, що то за мало, и ухвалили для кождого повѣта по 20.000 руб. позички, щобы роздати помежи голодуючихъ, значить ся для 14 округôвъ 280.000 р. Дальше ухвалено роздавати збôже изъ шпихлѣрôвъ, тôлькожь на жаль збôжа въ нихъ мало. Въ симбірскôй губерніи показала ся потреба 2 міл. руб., щобы яко-тако до голоду не допустити. Въ Москвѣ скликавъ ген.-губернаторъ всѣхъ пекарѣвъ и зажадавъ вôдъ нихъ, щобы они на часъ голоду выпѣкали для бѣдныхъ житный хлѣбъ по такôй цѣнѣ, що ихъ самыхъ коштує. Въ саратовскôй губерніи не мають селяне вже анѣ стебла соломы, щобы хочь свои драптивѝ стрѣхи полатати, бо всю солому зужили на пашу. Цѣна робôтника дуже упала, а на 100 робôтникôвъ 90 безъ роботы

Зъ тульскои губерніи такъ пишуть про голодову нужду въ тыхъ сторонахъ: На 29 нашихъ повѣтôвъ хибло въ 22 зовсѣмъ жито, нашь найважнѣйшій продуктъ для поживы. Навѣть траву выпалило а худоба гине зъ голоду. Збôрка зъ минувшого року выстала ледви до цвѣтня. Селяне выслали просьбу до правительства, щобы ихъ увôльнити вôдъ податкôвъ державныхъ и громадскихъ и старати ся о ихъ выживлене ажь до слѣдуючого року. Навѣть тѝ, що памятають голодовый рôкъ 1840 кажуть, що сегорôчна нужда есть бôльша. Мѣсцями вже теперь наставъ голодъ и кождый пытає, якъ то перебути ще 14 мѣсяцѣвъ. Мука платить ся вже теперь въ двое тôлько якъ давнѣйше, а въ декотрыхъ сторонахъ таки вже й зовсѣмъ еи нема. — Подобнѝ вѣсти надходять и изъ смоленскои губерніи. Сильнѝ бурѣ и грады поницили всѣ озимѝ засѣвы, а що селяне не мали грошей закупити нового збôжа, то поля остались незасѣянѝ. Катастрофа грозить цѣлôй Россіи, бо 17 губерній остались зовсѣмъ безъ хлѣба. Селяне цѣлыми громадами ходять по мѣстахъ та жебрають, а що поліція зъ мѣстъ ихъ проганяє, то они идуть въ губерніи, де ще нема такъ великои нужды, та розповѣдають тамъ зъ слезами въ очахъ про свою страшну нужду.

Друга цѣкава вѣсть, про яку зъ Россіи доносять, то есть гостина царя и его родины въ Фінляндіи. Якъ звѣстно, царь послухавъ верховодячу теперь въ Россіи партію и змѣнивъ свое становище супротивъ Фінляндіи а Фінляндцѣ були доси тои гадки, що царь яко ихъ князь боронить ихъ. Доси кôлько разôвъ вôнъ приѣхавъ до Фінляндіи, то ему роблено тамъ завсѣгды великѝ оваціи а особливо любила цариця слухати спѣву фінляндского товариства „Muntra Musikanter.“ Колижь и сего лѣта царь приѣхавъ зъ родиною на фінляндске побереже, то Фінляндцѣ зовсѣмъ вôдтягнули ся и не хотѣли робити нѣякихъ овацій, а згадане товариство, щобы не спѣвати умысно розвязало ся. Царя та змѣна въ Фінляндіи дуже здивувала а цариця була тымъ навѣть дуже прикро вражена. Розказують, що царь мавъ сказати до одного фінляндского політика: „Менѣ видить ся, що Фінляндцѣ змѣнили ся.“ А той мавъ ему вôдповѣсти: „Ваше Величество! Фінляндцѣ все ще тѝ самѝ, але они не умѣють удавати; коли суть веселѝ, то спѣвають, а коли въ нещастю то плачуть.“ Власти мали такожь немало клопоту зъ Фінляндцями стараючись ихъ наклонити хочь до якихъ небудь овацій. Губернаторъ зъ Виборга, ген. Гіпенбергъ, хотѣвъ конче, щобы були якѝсь оваціи та старавъ ся наклонити академічне товариство зъ Гельзінгфорсу, щобы оно спѣвало передъ царемъ доказуючи, що то принесе хосенъ членамъ товариства. Дірігентъ хору бар. Кноррінгъ вôдповѣвъ ему, що анѣ настрôй въ краю, анѣ економічне положене въ краю на то недозваляють. Тогды обѣцявъ ся губернаторъ заплатити кождому спѣвакови по 75 рублѣвъ, але товариство не приняло грошей, уважаючи то за обиду для себе. Такъ отже Фінляндцѣ заманіфестували овтерто свое невдоволене супротивъ царя и его правительства.

Вертаючи ще разъ до неурожаѣвъ въ Россіи, мусимо тутъ згадати про найновѣйшу вѣсть, яку подає въ сѣй справѣ *Polit. Corr.* Ото въ послѣдныхъ часахъ стали декотрѝ газеты доказувати, що въ Россіи ще не такъ зле, що выгляды на урожай въ послѣдныхъ

ЗА ХЛѢБОМЪ.

ПОВѢСТЬ
ГЕНРИКА СѢНКЕВИЧА.

(Дальше).

Тымчасомъ потемнѣло, подорожнѝ зачали сходити зъ мосту, однакожь на корабли бувъ незвычайный рухъ. По краснôмъ заходѣ не все бувае спокойна нôчь. Длятого свиставки офіцерскѝ розлягались безнастанно, а корабельники тягнули ливвы. Послѣднѝ багрянѝ блески погасли на мори, а рôвночасно зъ воды пôднесла ся мрака. Зорѣ замигтѣли на небѣ и щезли. Мрака щоразъ бôльше густѣйшала и закрывала небо, видокругъ и самъ корабель. Ще лишь було видко коминъ и велику середущу щоглу; статѣ корабельникôвъ выглядали здалека якъ тѣни. За годину скрылось все въ сивôмъ туманѣ и не було видко нѣ лѣхтарнѣ, завѣшенои на вершку щоглы, нѣ искоръ, що ними коминъ вôддыхавъ.

Корабель не хитавъ ся зовсѣмъ. Здавалось, що филя ослабла и розойшла ся пôдъ тягаремъ мраки. Наставала нôчь темна и тиха. Наразъ середъ тои тишины зъ найдальшихъ краѣвъ видокруга давъ ся чути дивный шумъ. Бувъ то нѣбы тяжкій вôддыхъ якихсь величезныхъ грудей и вôддыхъ сей наближавъ ся до корабля. Часомъ здавало ся, що хтось въ темнотѣ кликавъ, потôмъ вôдôзвали ся цѣлѝ хороводы незмѣрно жалôбныхъ голосôвъ, що далеко иначе плакали та жалувались. Та голосы зъ темноты и безмежности вôдбивались о корабель. Коли корабельники чують такѝ зойки то кажуть, що то буря скликує вѣтрôвъ зъ пекла.

И справдѣ щоразъ бôльше можна було сподѣватись бурѣ. Капітанъ, одѣтый въ гумовый плащь зъ каптуромъ, ставувъ на высшôмъ помостѣ; офіцеръ занявъ свое звычайне мѣсце передъ завѣшенымъ компасомъ. На помостѣ не було вже нѣкого зъ подорожныхъ. Лавро зъ Марисею зôйшли такожь до вспôльнои комнаты пôдъ помостомъ. Въ нѣй було тихо. Свѣтло лямпъ, прикрѣпленыхъ до дуже низькои выгнутои стелѣ, освѣчувало понуро середину и купки еміґрантôвъ, що сидѣли коло лôжокъ при стѣнахъ. Комната була велика, але сумна, якъ звычайно комнаты четвертои клясы. Стеля еи сходилась майже зъ боками корабля. Тому тѝ лôжка, що стояли при бокахъ, порозділюванѝ подушками, подôбнѣйшѝ були до темныхъ норъ, якъ до лôжокъ, а и цѣла комната выглядала, якъ величезна пивниця. Въ воздусѣ еи чути було запахъ смôльного полотна, ливвъ корабельныхъ, морскои ропы и вохкости. И порôвнувати годѣ було еи зъ гарными сальонами першои клясы! Ѣзда хочь бы двотыжнева въ такихъ комнатахъ затроює легкѝ нездоровымъ воздухомъ, скôра на лици стає блѣда, а часто кидаєсь зъ такои ѣзды шкорбутъ. Лавро зъ дѣвчиною ѣхавъ що йно чотыри днѣ, але якъ бы хто порôвнавъ давну Марисю липинецку, здорову, румяну, зъ нинѣшною змарнѣлою вôдъ хоробы, той бы еѣ не пôзнавъ. Старый Лавро такожь пожовкъ, якъ вôскъ, тымъ бôльше, що черезъ першѝ чотири днѣ не выходивъ зъ долькою анѣ разъ на помôстъ. Думали, що не вôльно. А впрочôмъ чи й знали они, що вôльно, а що нѣ? Они боялись майже рушити ся, тай не хотѣли вôдходити вôдъ рѣчей. Теперь не лише они, але и всѣ сидѣли при своихъ рѣчахъ. Такими вузликами еміґрантскими була закидана цѣла комната, а се збôльшало еи неладъ и сумный выглядъ. Постѣль, одѣжь, пожива, рôжнѝ знаряды и судины бляшанѝ помѣшанѝ зъ собою, розкиненѝ валялись то въ бôльшихъ то въ меншихъ купкахъ по цѣлôй пôдлозѣ. На нихъ сидѣли еміґанты, майже самѝ Нѣмцѣ. Однѝ жвали тютюнъ, иншѝ курили люльки; клубы дыму вôдбивались о низьку стелю, складали въ довгѝ пасма и закрывали свѣтло лямпъ. Кôлькоро дѣтей плакало по кутахъ, але звычайный гамôръ уставъ, бо мрака переняла

дняхъ значно поправилисѣ. Отже згадана ґазета доносить, що въ добре поинформованыхъ кругахъ кажуть, що ту вѣсть розпускає урядова праса россійска на жаданє правительства, щобы недопустити тымъ способомъ спадку россійскихъ паперо̂въ. Коли россійскій рубель спадавъ доси въ наслѣдокъ вѣстей о неурожаяхъ, то можна припускати, що во̂нъ ще бо̂льше спаде.

Справы краєви̂.

(Загальни̂ зборы Товариства педаґоґічного въ Дрогобичи). На сегоро̂чни̂ загальни̂ зборы Товариства педаґоґічного дня 17 с. м. прибуло около 250 учителѣвъ и 40 учительокъ шко̂лъ народныхъ и выдѣловыхъ. По богослуженю зобралисѣ участники въ сали готелю Макса и тутъ повитавъ ихъ бурмістръ п. Охримовичь рускою и польскою промовою въ котро̂й выказувавъ труды и противности, яки̂ станъ учительскій мусить поборювати та заохочувавъ присутныхъ, щобы они учили молодѣжь терпеливости и вытревалости та любови спо̂льнои во̂тчины. Опо̂сля промовивъ предсѣдатель товарищства п. Савчиньскій и дякувавъ громадѣ мѣста за сердечне принятє, а во̂дтакъ говоривъ о 25-лѣтно̂й дѣяльности товариства и заохочувавъ присутныхъ до выховуваня молодѣжи въ дусѣ реліґійно̂мъ.

По тыхъ промовахъ приступлено до порядку дневного, а секретарь п. Радваньскій предложивъ справозданє зъ дѣяльности заряду за минувшій ро̂къ. Изъ справозданя того показуєсь, що товариство має теперь 2600 члено̂въ, во̂ддѣло̂въ товариства єсть 55 а кружко̂въ педаґоґічныхъ 132. Рухъ въ кружкахъ и во̂ддѣлахъ доказує найлѣпше жизненность товариства. Справозданє се принято до вѣдомости а во̂дтакъ выбрано комісію люстраційни̂ для справдженя стану выдавництва товариства и замкненя рахунко̂въ за минувшій ро̂къ та буджету на ро̂къ слѣдуючій. Опо̂сля мавъ проф. Раверъ во̂дчитъ „О конституціи 3 мая.“ На внесенє дра Ґерстмана ухвалено одноголосно именувати дра Генрика Иордана зъ Кракова, приятеля дѣтей и основателя парку для дѣтей почетнымъ членомъ. Внесенє въ справѣ закона шко̂льного и о правныхъ во̂дносинахъ стану учительского передано спеціяльно̂й комісіи и на то̂мъ зако̂нчено засѣданє.

По полудни во̂дбула ся прогулька до Борыслава для огляненя тамошныхъ копалень воску земного и мѣсцевыхъ фабрикъ.

На друго̂мъ засѣданю ухвалено внесеня комісіи выбранои для оцѣнки внесень зборо̂въ а именно:

1) Змѣну закону краєвого зъ 2 мая 1873 арт. 4), щобы по 3 лѣтахъ посады системізувати. — Арт. 8.: замѣсть паралельокъ творити окреми̂ школы. — Арт. 40: щобы вѣкъ шко̂льный розпочинавъ ся зъ уко̂нченымъ 7 а ко̂нчивъ ся зъ 15 рокомъ.

2) Змѣну закона зъ 1 сѣчня 1889 арт. 11: щобы платня учителѣвъ выносила въ I клясѣ 900 зр., въ II кл. 800 зр., въ III кл. 700 зр. въ IV кл. 500 зр., молодшихъ 50 проц., а въ нѣяко̂мъ случаю менше якъ 300 зр. — Арт. 12: щобы всѣ додатки вчисляли ся до емеритуры. — Арт. 13: щобы додатки вчисляли ся во̂дъ дня узысканя патенту за кожди̂ 5 лѣтъ службы безъ доганы. — Арт. 14: додатокъ за управительство має выносити въ I и II клясѣ 200 зр., въ III клясѣ 100, а IV класѣ 50 зр. навѣтъ при школахъ одноклясовыхъ. — Арт. 16: додати: щобы Рада шко̂льна старала ся, абы учитель о ско̂лько можна мешкавъ въ заведеню а въ противно̂мъ случаю, щобы до̂ставъ на помешканє въ I клясѣ 400 зр., въ II 300 зр., въ III 200 зр., а въ IV клясѣ 100 зр., — Арт. 17: замѣсть ½% сказати 1%. — Арт. 21, 24, 28, 29, 35: замѣсть по 40-лѣтно̂й службѣ, сказати: по 35-лѣтно̂й службѣ перехо̂дъ въ сталый станъ спочинку. — Арт. 39: замѣсть сло̂въ: во̂дъ сталого заименованя, сказати: во̂дъ тымчасового заименованя.

(Конець буде).

Дописи.

Зъ Купчинецъ.

(Про купчинецкихъ „Соколо̂въ“.)

Читаючи пильно Вашу цѣнну часопись — прийшлисьмо до пересвѣдченя, що задачею Вашои Часописи єсть ширити здорови̂ вѣдомости, правдиви̂ факты, а тымъ заохочувати до примѣрного житя — особливо сельскій наро̂дъ — вказуючи якъ належить поступати, щобы собѣ заслужити на назву „чоловѣка“. Читалисьмо немало въ Вашо̂й Часописи у вступныхъ статьяхъ о тверезости, просвѣтѣ, читальняхъ, де було вказано, якъ належить жити въ свѣтѣ, абы бути пожиточнымъ для громады, краю и цѣлои державы. Помежи иншимъ сказано було въ Вашо̂й Часописи, що часъ бы вже бувъ, щобы молодѣжь сельска поступила на дорогу просвѣты и моральности, та щобы вязала ся въ пожиточни̂ товариства и жила честно для добра свого и загалу.

Сказано було, що пожиточнымъ бы було, щобы сельска молодѣжь вязала ся въ товариства сторожи огневои, котора бы въ разѣ нещастя пожежи — ратувала майно, та житє своихъ брато̂въ. Не во̂дъ рѣчи отже буде подати Свѣтло̂й Редакціи звѣстку про громадске житє тутешнои громады — бо подо̂бна вѣдомость послужити може яко примѣръ або пересторога для другихъ громадъ и ихъ мешканцѣвъ — не выключаючи жаднои клясы людей.

За заохотою ко̂лькохъ тутешныхъ господарѣвъ удало ся въ тутешно̂й громадѣ завязати товариство охотничои сторожи огневои „Соколъ“ а статутъ товариства затвердило Выс. ц. к. Намѣстництво. Загальни̂ зборы товариства того во̂дбули ся дня 28 червня с. р. На тоти̂ зборы запрошени̂ були такъ господарѣ и молодѣжь якъ и особы зъ интеліґенціи т. є. властителѣ до̂бръ, священики, учителѣ, якъ зъ своєи громады такъ и зъ сусѣдныхъ. Но сумно сказати, що зборы тоти̂ не були такъ численни̂, якъ того належало надѣяти ся; зъ запрошеныхъ бо мѣсцевыхъ селянъ явило ся число невелике, а зъ интеліґенціи лише мѣсцевый управитель школы п. А. Витковицкій (и то уже по офиціяльно̂й части), п. Галашиньскій завѣдатель до̂бръ и п. Доманьскій ц. к. надстражникъ сторожи скарбовои; а зъ сусѣдныхъ сель лишь оденъ господарь п. Иванъ Пиндусъ зъ Настасова. Зъ мѣсцевои интеліґенціи запрошени̂ були пп. Завистовскій, Михалевскій и Ляндесберґъ, властителѣ до̂бръ, и о. Микитка, мѣсцевый парохъ, но жаль сказати — интеліґенція не то̂лько не явила ся на зборахъ, але ще, о ско̂лько слухи ходять, насмѣває ся зъ сей такъ важнои справы (Може не вся, бо правдиво интеліґентни̂ люде не будуть зъ того смѣяти ся. *Ред.*) Згадный высше парохъ мѣсцевый о. Микитка, ревный предплатникъ давнои „Червонои“ теперь „Галицкои Руси“ вразъ зъ „Страхопудомъ“ не то̂лько що не явили ся на зборахъ, але ще отверто, въ церкви дня 5 липня назвали урядъ громадскій мѣсцемъ піяньства, а зборы мѣсцемъ розпусты.

Справу тую мусимо близше пояснити, бо можна надѣятись, що о. Микитка буде старатись всюды якъ найго̂рши̂ вѣсти о молодыхъ купчинецкихъ „Соколахъ“ розширювати. Рѣчь мала ся такъ:

Члены основателѣ „Соколо̂въ“ надѣючись гостей зъ громадъ сусѣдныхъ — постарали ся о мале принятє для нихъ — но коли зъ запрошеныхъ лишь оденъ го̂сть наспѣвъ, отже члены основателѣ неяко змушени̂ були сами̂ зъ одинокимъ гостемъ засѣсти до маленького угощеня, якъ гостя, такъ и всѣхъ „Соколо̂въ“. Маленьке то принятє во̂дбуло ся въ присутности управителя школы п. А. Витковицкого и двохъ другихъ пано̂въ и старшины громадскои. На то̂мъ принатю выголошувано красни̂ во̂дповѣдаючи̂ торжеству промовы и тоасты а молодежи вписавшо̂й ся до „Соколо̂въ“ — дано такожь по шклянцѣ пива и позволено погуляти коло будынку громадского, по̂дъ надзоромъ старшины.

всѣхъ якимсь сумомъ, обавою и неспокоємъ. Досвѣднѣйши̂ зъ еміґранто̂въ знали, що се заносить ся на бурю. Нѣкому впрочо̂мъ не було се незнанє, що зближає ся небезпечно̂сть а може и смерть. Лавро и Марися не могли нѣчого змѣркувати, хотяй, коли хто отворивъ на хвилю дверѣ, чули выразно ти̂ далеки̂, зловѣщи̂ голосы, що неслись зъ безмѣрнои темноты.

Обоє сидѣли въ глубинѣ комнаты, въ найвузшо̂мъ єи мѣсци, отже недалеко клюва! Тамъ хитанє корабля дуже мучило, тому й запхали ихъ тамъ товаришѣ подорожи. Старый ѣвъ ще липинецкій хлѣбъ, а дѣвчина, котро̂й нудилось безъ роботы, заплѣтала собѣ волосє.

Однакожь помалу загальне мовчанє, перерыванє лише плачемъ дѣтей, почало єи дивувати.

— Чому то нинѣ нѣмцѣ такъ тихо сидять? — спытала.

— Чи я знаю! — во̂дповѣвъ якъ звычайно Лавро — мабуть у нихъ свято якесь, або що….

Наразъ корабель затрясъ ся сильно, неначе задрожавъ передъ чимсь страшнымъ. Бляшани̂ судины, що лежали попри собѣ, задзвенѣли сумно, полумѣнь въ лямпахъ по̂дскочила и сильнѣйше блыснула, а ко̂лька настрашеныхъ голосо̂въ зачалось пытати:

— Що такого? що такого?

Але во̂дповѣди не було. Корабель затрясъ ся въ друге, ще сильнѣйше, якъ перше. Клювъ єго нагло по̂днѣсъ ся и такъ само нагло опавъ, а ро̂вночасно филя ударила глухо въ округли̂ во̂конця зъ одного боку.

— Буря иде! — шептала Марися настрашенымъ голосомъ.

Тымчасомъ коло корабля щось зашумѣло, якъ бо̂ръ, коли єго наразъ вихоръ рушить; завыло такъ, якъ бы череда вовко̂въ заричала. Вѣтеръ ударивъ разъ и другій разъ, положивъ корабель бокомъ, обкрутивъ нимъ пото̂мъ доокола, по̂рвавъ въ гору и кинувъ нимъ въ пропасть. Крокви почали скрипѣти, бляшани̂ судины, вузлики зъ рѣчами, тлумаки и знаряды лѣтали по по̂длозѣ, перекидувани̂ зъ кута въ кутъ. Ко̂лька людей упало на землю, пѣрє зъ подушокъ почало лѣтали въ воздусѣ, а скла въ лямпахъ забренѣли сумно.

Роздавъ ся шумъ, гриманє, плесканє воды, що переливалась черезъ помо̂стъ, корабель кидавъ ся на всѣ боки, жѣнки кричали, дѣти плакали, всѣ бѣгали за рѣчами, а середъ того заколоту и хаосу, чути було лише дзво̂нки̂, свиставки и во̂дъ часу до часу глухе ступанє корабельнико̂въ, що бѣгали по горѣшно̂мъ помостѣ.

— Матѣнко Ченстоховска! — шептала Марися.

Клювъ корабля, въ котро̂мъ обоє сидѣли, то по̂длѣтавъ въ гору то знову опадавъ, якъ скаженый. Хочь тримали ся боко̂въ тапчано̂въ, то кидало ними такъ, що часомъ ударяли о стѣны. Рыкъ филь збо̂льшавъ ся, а стеля скрипѣла такъ страшно, що здавало ся: ще хвиля, а трѣснуть дилѣ и дошки.

— Держи ся, Марисю! — кричавъ Лавро, щобы перекричати гукъ бурѣ, але небавомъ тревога стиснула за горло и его и иншихъ. Дѣти перестали плакати, а жѣнки кричати. Всѣ лише во̂ддыхали поспѣшно грудьми и держались, ко̂лько силъ ставало, ро̂жныхъ недвижимыхъ предмето̂въ.

Скажена буря змагалась. Розпутались елементы, мрака и темнота росла, хмара помѣшалась зъ водою, а вихоръ зъ пѣною. Филѣ били о корабель, якъ зъ пушокъ и кидали нимъ въ право, въ лѣво и во̂дъ хмаръ ажь до дна морского. Часомъ спѣнена грива водныхъ вало̂въ переходила черезъ цѣлый корабель, а величезни̂ масы воды кипѣли однымъ страшнымъ заколотомъ.

Олѣйни̂ лямпы зачали въ комнатѣ гаснути. Ставало щоразъ темнѣйше и вже Лаврови и Марисі здавало ся, що то приходить тьма смерти.

(Дальше буде.)

Отъ и правдивый станъ рѣчи.

Но хто бувъ бы надѣявъ ся почути таку бесѣду о. Микитки, „що урядъ громадскій, маючій служити другимъ за примѣръ — самъ уряджує піятику и гулянку и позваллє молодежи на розпусту!“ „Злетѣли ся якъ „Соколы“, а пили и ѣли якъ круки и ґавроны“ — то суть слова сказаній о. Микиткомъ въ честь першихъ загальныхъ зборôвъ товариства „Соколôвъ!...“ Добре хтось сказавъ: одныхъ цѣлею єсть ставити а другихъ валити. Такъ оно и въ нашôй громадѣ; не тôлько, що жадноѝ помочи въ справахъ важныхъ не можь надѣятись вôдъ людей интеліґентныхъ, но ще они самі паралізують, нищать всѣ добрі справы! О. Микитцѣ, въ зимѣ сего року поѣхати до Бережанъ и взяти зъ собою около 10 ґаздôвъ — и тамъ заманіфестувати ся — що громада купчинецка зъ своимъ парохомъ вѣрить въ „Галицку Русь“ якъ въ св. євангеліє и єсть частиною 80-міліонового „русскаво народа“ — се здѣлати прийшло о. Микитцѣ помимо заверухи такъ легко, що якъ то кажуть „гей по маслѣ“ а въ своѣй громадѣ пôднести голосъ поважный въ справѣ такъ важнôй якъ цѣль товариства „Соколѣвъ“ — на се нема нѣ рады нѣ слôвъ людскихъ — але противно о. Микитцѣ се неподобає ся и отверто противъ сеи справы стає.

Сихъ кôлька слôвъ зволить Свѣтла Редакція приймити вôдъ пôдписаныхъ читателѣвъ „Народнои Часописи“ и ласкаво помѣстити ихъ въ єи стовпцяхъ.

[Вдоволяючи бажаню купчинецкихъ громадянъ, котрыхъ имена намъ звѣстні, помѣщаємо сю допись, тымъ бôльше, що дописувателѣ ручать за правдивôсть єи своими пôдписами. При сѣй нагодѣ не можемо однакожь не выявити и свого жалю зъ того, що добре дѣло стрѣчає трудности и перешкоду якъ разъ тамъ, де повинно мати якъ найбôльшу помôчь и опору. *Ред.*]

Переглядъ політичный.

Спôльный міністеръ австро-угорского скарбу, п. Каляй, выѣде въ першихъ дняхъ серпня до окупованыхъ краѣвъ на инспекцію.

Десь сими днями розпôчнуть ся переговоры въ справѣ заключеня торговельнои угоды зъ Швайцаріею, а правительство австрійске хотѣло бы якъ найборше ихъ покôнчити, щобы въ якъ найкоротшôмъ часѣ приступити до переговорôвъ зъ Италіею въ той самôй цѣли.

Въ Россіи, въ обсадѣ найважнѣйшихъ посадъ войсковыхъ, настали важні змѣны. Командуючимъ 7-ого корпуса именовано ґен. Яновского, що выкликало въ французкôй прасѣ велике здивованє, бо Яновскій нѣколи нѣчимъ не вôдзначивъ ся. (Въ послѣдныхъ часахъ служивъ яко интендантъ кавказкого корпуса), и не має бôльшихъ ордерôвъ. На коменданта до Варшавы приходить ґен. Комаровъ, дотеперѣшный комендантъ Модлина, вôдзначеный найвысшими ордерами, ярый панслявіста, великій ворогъ Нѣмцѣвъ; на єго мѣсце въ Модлинѣ прийде ґен. Чайковскій, вôдзначеный у войнѣ противъ Хинъ и у войнѣ турецкôй. Чайковскій має бути найлѣпше обзнаный зъ военнымъ тереномъ надъ Вислою, де працювавъ коло фортôвъ и войсковыхъ будôвель.

Брюксельскій *Nord*, орґанъ россійского міністерства справъ заграничныхъ подає, въ дописи зъ Петербурга, що хочь помежи Анґліею и Россіею бувъ якійсь глухій антаґонізмъ, особливожь на ґрунтѣ интересôвъ азійскихъ, та що хочь Анґлію кортить выхôснувати на свою користь а зô шкодою Россіи межинароду комбінацію тридержавного союза, до котрого Анґлія будь тѣснѣйше, будь вôльнѣйше приступила, то всежь мусѣла бы мати до того якусь причину, а Россія зновъ не має найменшои охоты Анґліи зачѣпати. Годѣ такожь припустити, каже дальше *Nord*, щобы члены тридержавного союза схотѣли заходитись около своихъ интересôвъ четвертого союзника, котрого позыскали на те, абы скрѣпити ся а не ослабити. „Зъ россійского отже погляду — кôнчить *Nord* — нема причины непокоитись вôдновою трисоюза, котрому не удало ся въ першôмъ періодѣ замутити умôвъ въ Россіи, и котрый мабуть и въ сѣмъ другôмъ не буде щасливѣйшій.

Новинки.

— **Громадѣ Телесниця** въ повѣтѣ лѣськôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на будову школы.

— **Вôдзначеня.** Є. Вел. Цѣсарь надавъ властителеви каменицъ у Львовѣ и членови Товариства рôльничого, Бертеміліянови Браєрови ордеръ Францъ-Іосифа.

— **Є. Екец. Панъ Намѣстникъ** ґр. Бадені звидѣвъ въ суботу цѣсарску стаднину въ Дроговижи, а зъ полудня того дня повернувъ до Львова.

— **Испытъ зрѣлости въ ґімназіи золочѣвской** зложили: Гураль Теодоръ, Гапѣй Никола, Романовскій Михайло и Тиблевичъ Левъ, (всѣ чотири Русины, а дальше: Едв. Бодиньскій, Каз. Чарнекъ, Мунишъ Функенштайнъ, Волод. Гулинъ, Ант. Янковскій, Винк. Яворекъ, Мих. Романовскій junior (зъ вôдзн.) Мих Старжиньскій, Г. Ляховецъ, Гавр. Ротеръ, Тад. Богданъ и дѣвчина-жидôвка, Матильда Шоръ, дочка золочѣвского адъюнкта судового.

— **До испыту зрѣлости въ учительскôй семінаріи львôской** приступали сего року лише приватисты, бо зъ слѣдуючимъ рокомъ уже приходить четвертый курсъ науки, отже кандидаты III-го курсу мусять ще одинъ курсъ учащати. Приватистôвъ зголосилось 19, зъ тыхъ здало 7, — поправку дôстало 6, 2 хъ вôдступило, одень буде здавати испытъ ажъ по вакаціяхъ, а 3 упали при испытѣ на одинъ рôкъ. Поздавали (зъ выкл. языкомъ рускимъ и польскимъ): Строньскій Иванъ, Скотняный Миколай, Керницкій Михайло, Угорницкій Игнатъ, Дилль Домінікъ, Матерна Іосифъ, Пригодзкій Володиславъ.

— **Руско-народный театръ** выѣздить нинѣ зъ Хоросткова до Гусятина.

— **Зарядъ „Кружка правникôвъ“** въ Академичнôмъ Братствѣ упрашає Вп. Родимцѣвъ, щобы якъ дотеперь, такъ и на дальше пôдпирали „Кружокъ“ чи то книжками правничими чи датками. Заразомъ упрашає, щобы Вп. Родимцѣ зъ всякими лекціями и тымъ подôбными занятями зволили удаватись до „Кружка правникôвъ“, а симъ высвѣдчать велику прислугу не одному потребуючому академикови. Львôвъ дня 20 липня 1891.

— **Даръ.** Ґр. Стан. Тарновскій вложивъ у краєвôмъ Выдѣлѣ квоту 1102 зр. 77 кр. яко належный єму гонорарь за повненє службы члена краєвои Рады школьнои, — на споможенє вдôвъ и сирôтъ по учителяхъ школъ народныхъ.

— **Концесію на аптику** въ Борщевѣ надало міністерство справъ внутрѣшныхъ п. Мих. Нѣмчевскому, маґістрови фармаціи въ Борщевѣ.

— **Смерть вôдъ кôстки въ черешнѣ.** Причиною смерти донечки професора черновецкого университету була кôстка зъ черешнѣ, котра залетѣла въ дыхавку пôдчасъ коли она ѣла черешнѣ. Єсть то вже другій случай въ Черновцяхъ, що кôстки зъ ягôдъ стались для дѣтей небезпечными. Коли недавно тому дитина однои передмѣщанки на Калѣчанцѣ ѣла вишнѣ зъ кôстками и закашлялась, влетѣли ѣй кôстки до проводôвъ носовыхъ въ устнôй ямѣ а дръ Ремеръ выдобувъ вôдтакъ зъ вôдтамъ ажъ 23 кôстокъ и уратувавъ дитину. Осторожно проте зъ кôстками ягôдъ и недавати ихъ малымъ дѣтемъ!

— **Спеки подекуды такі страшні,** що прим. въ Новôмъ Йорку, якъ намъ вôдтамъ пишуть, люде умирають, а поліція заказала выносити або выводити зъ собою малі дѣти на улицю. Зъ Мадриту доносять до ґазетъ, що дня 15 липня термометеръ показувавъ тамъ 32 степенѣ Реоміра або 40 Цельзія, на улицяхъ топитъ ся асфальтъ, въ повѣтрю пташня гине а по селахъ повысыхали рѣки. Галичане зъ великою дякою вôдступили бы имъ що найменче половину своихъ дощѣвъ та тучь. Зъ такои страшнои спеки въ Арабіи ширитъ ся холера и бере численні жертвы. Въ мѣстѣ Аденѣ вымерли усѣ мешканцѣ одного дому, а люде, щобы зараза не ширилась спалили вôдтакъ увесь той дôмъ.

— **Зъ туги за Америкою.** Въ Черновцяхъ повѣсивъ ся бувъ оногды шевскій челядникъ Альфредъ Подічекъ на своѣмъ ремѣнци, але люде доглянули та й ще завчасу єго вôдтяли. Коли вôнъ вôдтакъ опамятавъ ся, спытали єго, длячого вôнъ хотѣвъ вôдобрати собѣ житє, а вôнъ вôдповѣвъ на то, що вже вôдъ давна тужить за Америкою та немає грошей, щобы туды дôстати ся и длятого постановивъ житє собѣ вôдобрати.

— **Въ калабани зъ дощу** утопивъ ся оногды 2-лѣтный хлопчина одного господаря въ Пасѣкахъ галицкихъ коло Львова, бавлячи ся надъ вечеромъ коло хаты въ садѣ. Прокураторія розвела слѣдство въ той справѣ.

— **Людоѣдъ.** Въ Бразиліи зловили и увязнили чоловѣка, котрый найперше замордувавъ а потôмъ поѣвъ кôлькапацять особъ.

— **До Америки** зôбрало ся въ мѣсяци червни и прибуло до Освѣцима 540 осôбъ а зъ тыхъ 445 зъ Галичины, 3 зъ Буковины, 92 зъ Угорщины. Поліція завернула задля недостачѣ грошей и иншихъ перепонъ 29 осôбъ (25 зъ Галичины, 5 зъ Угорщины). Зъ Галичины найбôльше осôбъ припадало на повѣтъ ясліскій, 60 осôбъ, вôдтакъ пильзненьскій 54 ос., новосандецкій 35, сянôцкôй 33, коросненьскій и тарнôвскій 26, золочѣвскій 22, скалатскій 21, мѣлецкій 19, кольбушѣвскій 15, долиньскій, новотарскій и рончицкій по 13, домбровскій и горлицкій по 12, самбôрскій 10 — инші понизше 10 осôбъ. Въ тôмъ самôмъ мѣсяци переѣздило черезъ Освѣцимъ, повертаючи зъ Америки 455 осôбъ а зъ тыхъ 360 зъ Галичины, 24 зъ Буковины а 71 Угорщины.

✝ Посмертні вѣсти.

Николай Колцунякъ, учитель народный въ Яворовѣ коло Косова, померъ дня 14. липня въ 36 роцѣ житя. Покôйникъ належавъ до тыхъ правдивыхъ просвѣтителѣвъ народу, котрі словомъ и дѣломъ старають ся єго пôдносити и дбавъ дуже о розвôй просвѣты та промыслу въ своѣмъ народѣ. Въ наслѣдокъ єго заходôвъ, дарувавъ бувъ краєвый Выдѣлъ яворскôй школѣ варстатъ токарскій, та покôйникъ не мавъ вже часу єго выкористати. Покôйникъ займавъ ся такожь етноґрафією свого народу и помѣстивъ въ сегорôчнôй „Правдѣ“ описъ весѣля въ Ковалѣвцѣ. — Вѣчна єму память!

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

20 липня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшеница	9·50 10·30	9·25 10·—	8·90 9.85	9·50 10·50
Жито	7·——7·50	6·50—7 20	6·20—7·05	7·——7·65
Ячмѣнь	7·——7·30	6·— 10·75	5 75—6·50	6·25—7·25
Овесъ	7·— 8·—	7·——7·35	6·40—6·75	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13 50	12·—13·—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	18·—19·50	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18·— до 19·50 зл.

Хмель вôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Овесъ пошукує ся.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 20 липня. Вчерашный першій вôдпочинокъ недѣльный вôдбувъ ся зовсѣмъ спокôйно.

Прага 20 липня. Вчера приѣхали тутъ гостѣ зъ Сербіи на выставу. Дръ Подліпный повитавъ ихъ именемъ мѣста Праги. Сербъ Драґутинъ въ своѣй промовѣ доказувавъ спорôдненє всѣхъ племенъ славяньскихъ и сконстатувавъ, що зô всѣхъ Славянъ, Чехи стоять культурно найвысше.

Петербургъ 20 липня. Царь приказавъ будувати нову фльоту на Чорнôмъ мори и будова розпôчне ся зъ початкомъ слѣдуючого року.

Вôдвѣчательный редакторъ: Адамъ Кроховецкій.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знаменити средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлость и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а також забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Складъ фабричный

ц. к. упривілiованои фабрики выробôвъ бавовняныхъ

Бенедикта Шролля сынôвъ въ Бранау (Чехи)

ШИФФОНЫ, ШИРТИНҐИ, КРЕТОНЫ, ПЕРКАЛѢ, ДЫМКИ, ОКСФОРДЫ. Шифоновѝ платки до носа.

Цѣны найнизши.

Головный складъ выробôвъ оригінальныхъ чисто вовняныхъ

зъ порукою

Проф. Др. ҐУСТАВА ІЕҐЕРА

зъ фабрики Вильгельма Бенґера сынôвъ въ Бренґенцъ и Штуттґардѣ.

Цѣны фабричнѝ. — Цѣнники оплачено.

Поручае **М. Балабана наслѣдникъ**

НИКОЛАЙ ЛЮДВИҐЪ

у Львовѣ, площадь Маріяцка, ч. 8.

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячи ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентованѝ почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Рôкъ 1843 заложеня

ЗНАМЕНИТА

МАСА ВОСКОВА

власного выробу

загально за найлѣпшу узнана

также

ГЛЯЗУРА БУРШТИНОВА

до лякированя пôдлоги, сохне дуже скоро

заразомъ

головный свôй складъ

фарбъ, покостôвъ, лякерôвъ, неменше також оливу до паленя и до машинъ

поручае

ВОЛЬФЪ ЧОППЪ

у Львовѣ Жôвкôвска ч. 2.

Рôкъ 1843 заложеня.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

всякѝ ефекта и монеты

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жаднои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гипотечнѝ.	**4%** пожичку пропинаційну галицку.
5% листы гипотечнѝ преміованѝ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнѝ безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропинаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймае ôдъ Вп. купуючихъ всякѝ **выльосованѝ, а вже платнѝ мѣстцевѝ** паперѣ цѣннѝ, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно** замѣсцевѝ, лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

ЗАКЛАДЪ

ДИЕТИЧНО-ГИҐІЕНІЧНЫЙ

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО

у Львовѣ,

Канторъ при улици Валовôй ч. 14.

поручае **французскій кураційный**

COGNAC

по **3** зр. а. в. фляшка.

MALAGA

въ оригінальныхъ фляшкахъ ¾ літров. по 2 зр. 60 кр.

Также поручае превосходне средство диететичне

КЕФИРЪ

правдивый, спорядженый зъ грыбкôвъ кавкаскихъ.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧѝ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Литыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Маю честь завѣдомити, що въ моихъ

СКЛАДАХЪ МАТЕРІЯЛÔВЪ БУДÔВЛЯНЫХЪ

и фабрицѣ выробôвъ бетоновыхъ

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 16. — Тельефонъ ч. 180. — въ Перемышли ул. Мицкевича ч. 249 напротивъ готелю Viktoria, удержую слѣдуючѝ артикулы, котрѝ доставляю по якъ найдоступнѣйшихъ цѣнахъ и условіяхъ.

Цементъ найславнѣйшои марки. — **Вапно** гидравлічне и скальне. — **Ґипсъ** мурарскій, навозовый, штукаторскій и алябастровый, печи кафлевѝ, пôдлоги, руры, рынны, жолобы и мушлѣ штайнгутовѝ, тоже и цементовѝ власного выробу, папу дахову, плыты ізоляційнѝ, цеглы и плыты пекарскѝ огнетревалѝ, дрены и даховки, рожнѝ вôдливы зелѣзнѝ будôвлянѝ а именно: слупы, крокштины, балясы до сходôвъ и бальконôвъ, дверцѣ герметичнѝ до печей, руры спустовѝ, слупы до лятарнь *и въ загалѣ всякѝ матеріялы входячѝ въ составъ будôвлѣ.*

Особенно звертаю увагу на пôдлоги штайнгутовѝ для церквей и костелôвъ.

Зъ поважанемъ

І. Ржендовскій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.